

**Porhanyós
rögökbe markoló indulat,
ökölbe
szorult szó állja el az utat.
Naponta
Árpádként foglalod el e hont,
melyet sa-
gó túlzásaival körbefont
az önvád.
Gyöngédséged elkapart fegyver.
Kicsiny vagy
és édes! Mint a magyar tenger.**

TARI ISTVÁN KÉPVERSE